

прѣдложението, що не биваше да яде никой, освѣнъ священниците, па даде и на ония, които бѣха съ него?

27. И рече имъ: сѫбботата е направена за човѣка, а не човѣкъ за сѫбботата:

28. тѣй че Синъ Человѣческий е господарь и на сѫбботата.

ГЛАВА 3.

И влѣзе пакъ въ синагогата; тамъ имаше единъ човѣкъ съ изсъхнала ржка.

2. И Гослѣдѣха, не ще ли го исцѣри въ сѫббота, за да Го обвинятъ.

3. А Той казва на човѣка съ изсъхната ржка: исправи се насрѣдъ.

4. А тѣмъ казва: въ сѫббота добро ли е позволено да прави човѣкъ, или зло? Да спаси ли една душа, или да погуби? Но тѣ мѣлчаха.

5. И като ги изгледа съ гнѣвъ, нажаленъ заради ожесточението на сърдцата имъ, казва на оня човѣкъ: протегни си ржката. И протегна я, и ржката му стана здрава като другата.

6. Фарисеитъ, като излѣзоха, незабавно се събраха съ иродианите на съвѣщаніе противъ Него, какъ да Го погубятъ.

7. Но Иисусъ се отстрани съ учениците Си къмъ морето, и слѣдъ Него тръгна множество народъ отъ Галилея, Иудея,

8. Иерусалимъ, Идумея и изотвѣдъ Иорданъ. И живущите около Тиръ и Сидонъ, като

(26) 1 Царств. 21, 6. Мат. 12, 4. Лук. 6, 4. Исход. 29, 32. Левит. 24, 9. — Гл. 3. (1) Мат. 12, 9. Лук. 6, 6. (6) Иоан. 10, 39. (7) 4, 25.